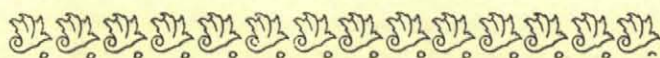

dit is een *utopische* levensbeschouwing), zal geen natuur-liefhebber, die daarin geen bijzonder kwaad ziet; doch gaarne een malsche jonge eend gebraden op tafel ziet; ooit als slachthuisbewonderaar doorgaan. Ik geloof, dat ik daarin voorloopig ook vele leden van dierenbescherming zelfs op mijne zijde zou hebben. Zelf ben ik ook van veel dezer vereenigingen lid, en loof zelfs wel eens een premie uit voor jongens uit Wanneperveen, als ze mij kunnen aantoonen, dat de Zwarte-Stern-kolonie, die daar elk jaar broedt, jongen heeft; dus ongestoord is gelaten! En hiermede is dan mijn standpunt blootgelegd. Ik begon met te zeggen dat ik deze discussie als vrij *onnut* beschouw; aangezien de Heer B. v. de V., zijn standpunt handhavende steeds het doodden van visch, vogels enz. als onmogelijk vereenigbaar zal beschouwen met het zijn van natuurliefhebber. Toch heb ik het vorige jaar nog een gezellig souper meegemaakt, van tallooze natuurliefhebbers (de eersten uit ons land), die op bijzonder aangename toon, onder het genieten van een *poule Breda*, een *stukje zalm* en *kreeften-slaadje* uiting gaven van hunne liefde tot dieren, vogels en planten. Zelden heb ik aangetroffen een zoo aangename en gezelligen toon in de gesprekken en gedachtenwisselingen als daar; moge deze steeds door natuurliefhebbers blijven aangeslagen. (*C'est le ton-qui fait la musique*).

Meppel, 24 Sept. 1904.

R. HOUWINK Hz.

Onze lezers zullen stellig met belangstelling deze discussie volgen en ieder zal naar zijn aard en aanleg lust gevoelen om de zwakke puntjes in beider argumentatie aan te wijzen of de mooie plaatsen toe te juichen. Het zal echter lang duren, eer op dit terrein een beslissend gevecht kan geleverd worden, waarom wij voorloopig op de zaak niet nader ingaan, die trouwens in vorige jaargangen van ons Tijdschrift al meermalen uitvoerig is behandeld. T.

EEN WAARSCHUWING AAN BOTANISTEN IN 1794.

In het archief der Gemeente Castricum bevindt zich een boek, getiteld: Resolutieboek van Schepenen in het Gemeente Bestuur van Castricum beginnende met den Jaare 1786 den 8ten Maart en eindigende met 13 Mey 1808.

Bij het doorbladeren van dat in meer dan een opzicht merkwaardige boek viel mijn oog op een strenge waarschuwing voor kruidenzoekers, waarvan eenige door hun ruw optreden Schout en Schepenen tot een vergadering (comparitie zei men toen heel deftig) hadden genoopt.

Hier volgt een letterlijk afschrift:

COMPARITIE GEHOUDEN DEN 18 JUNY 1794.

PRESENTEN DE HEER
SCHOUT EN ALLE
HEEREN SCHEPENEN.

Is op propositie van den schout, dat aan hem klagten gedaan waren, dat eenige personen onder pretext van kruiden te zoeken, de zaad- en veldgewassen op eene gewelddadige wijze vernielden en vertraptten, de volgende waarschuwing gearresteerd en naar publicatie geaffigeert.

„Alzo verscheyden personen zo binnen deeze Heerlijkheid wonende, als van de omliggende plaatsen herwaarts komende, zich niet ontzien, om onder voorwendsel van kruyden en bloemen te verzamelen, zonder permissie van den eigenaar, op de landeijen van veele Ingezetenen dezer Heerlijkheid te komen, en de te veld staande vruchten en zaadgewassen op eene violente wijze te vertrappen en te vernielen; En

dewijl zulke daaden ten merkelyken nadeele strekken van eenige Ingezetenen deezer Heerlijkheid en eigenaars der landerijen: Zo is 't dat Schout en Schepenen van Castricum hier mede een ieder ten strengste verbieden, om, zonder toestemming van den eigenaar, op iemands landen onder bovengenoemd voorwendel te koomen, op de verbeurte van 42 kennemer schellingen¹⁾, bij ieder die zich daaraan schuldig maakt te verbeuren, boven de arbitraire correctie en boetens waarin zoodanige personen zullen vervallen, zoo zij geapprehendeerd en in handen van den crimineelen officier zullen overgeleverd worden en waar toe de hulp en assistentie van ieder ingezeten wordt verzogt.

Aldus gedaan en gearresteerd bij Schout en Schepenen op het raadhuis van Castricum, en naar publicatie

geaffigeert

den 18 Juny 1794.

Te ordonn.' van

Schout en Schepenen voornoemt.

J. NUHOUT VAN DER VEEN,

Secretaris.

De eerbare botanist van 1794 zal zich wel geërgerd hebben aan deze waarschuwing, waarin de goeden het met de kwaden moesten ontgelden, evenals zijn ordelijke collega van heden zich ergert aan het steeds toenemend aantal bordjes met: „Verboden Toegang, Art. 461, Wetb. van Strafr.” Een eeuw is blijkbaar niet voldoende geweest om minder goede elementen in de botanistensoort te veredelen.

Amsterdam.

M. KRAMER.

¹⁾ Een flinke straf: Als een Kennemer schelling op 30 cent kan gerekend worden, bedroeg alleen de eerste boete reeds f12,60. Men had zeker op zeer „violente” wijze huis gehouden.

Vragen en Korte Mededeelingen.

Amsterdamsche Entomologische Club.

Op Zaterdag 17 September 1904 hield de „A. E. C.” hare 34ste bijeenkomst, onder voorzitterschap van Dr. J. Th. Oudemans, des avonds te 8 uur, in „Zeemanshoop”. Aanwezig 13 leden.

De heer de Meijere houdt eene bespreking over de biologie der Agromyzinen en hare mineerendelarven. Talrijke voorwerpen, hierop betrekking hebbende, luisteren zijne mededeelingen op. Verder vertoont hij eene bladwespsoort, gekweekt uit eene larve, die in de bladstelen van een varen leefde. De voorzitter neemt de determinatie van dit dier op zich.

De heer Mac Gillavry laat fraaie voorwerpen van eene hommeligeljkende vlieg zien, *Volucella bombylans* L., levende exemplaren van de eigenaardige wants *Ploiaria vagabunda* L. en stelt verder aan de H.H. Oudemans en de Meijere een aantal door hem gevangen Hymenoptera en Diptera ter hand.

De heer van Niekerken vertoont een wespennest, eventueel bestemd voor de biologische tentoonstelling. Verder een exemplaar van *Agrotis vestigialis* Rott., te Amsterdam gevangen. Eindelijk deelt hij mede, dat het Kerstendal bij Nijmegen, in de meeste jaren een zeer dankbaar vangterrein, in den zomer van 1904 nagenoeg niets van belang aanbood. De langdurige droogte mag daarvan wel als de oorzaak worden beschouwd.

De heer Leefmans vertoont een te Remagen gevangen voorwerp van *Osmoderma eremita* Scop. In leven at het dier allerlei vruchten, welke er aan werden voorgezet. De eigenaardige, aan juchtleider herinnerende geur is ook thans aan het gedroogde dier nog goed waar te nemen. *Carabus coriaceus* L., te Epen in Limburg gevangen, wordt mede ter tafel gebracht, zoomede eene door eene *Rhogas-*